

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. L. Qualiter homo desolatus se debet in manus Dei offerre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

mei solius beneplacito ac honore. Hoc optandum est tibi, vt siue per vitam, siue per mortem, Deus semper in te glorificetur.

CAP. L.

Qualiter homo desolatus, se debet in manus Dei offerre.

IDOMINE Deus sancte Pater, sis nunc & in æternum benedictus: quia sicut vis, sic factum est: & quod facis, bonum est. Lætetur in te seruus tuus, non in se, nec in aliquo alio: quia tu solus lætitia vera, tu spes mea & corona mea, tu gaudium meum & honor meus, Domine. Quid habet
 I. Co. 4. seruus tuus, nisi quod à te accepit, etiam sine merito suo? Tua sunt omnia, quæ dedisti & quæ fecisti. Pauper sum, & in laboribus meis à iuuentute mea: & contristatur anima mea nonnumquam vsque ad lachrymas: quandoque etiam conturbatur ad se, propter imminentes passiones.

Psal. 87

2 Desidero pacis gaudium, pacem filiorum tuorum flagito, qui in lumine consolationis à te pascuntur. Si
 das

das pacem, si gaudium sanctum infundis, erit anima serui tui plena modulatione, & deuota in laude tua. Sed si te subtraxeris, sicut sæpissimè soles, non poterit currere viam mandatorum tuorum: sed magis ad tundendum pectus genua eius incuruantur, quia non est illi sicut heri & nudius tertius, quando splendebat lucerna tua super caput eius, & sub vmbra alarum tuarum protegebatur à tentationibus irruentibus.

3 Pater iuste & semper laudande, venit hora vt probetur seruus tuus. Pater amande, dignum est, vt hac hora patiatur pro te aliquid seruus tuus. Pater perpetuè venerande, venit hora, quam ab æterno præsciebas affuturam: vt ad modicum tempus succumbat foris seruus tuus, viuat verò semper apud te intus. Paululum vilipendatur, humilietur, & deficiat coram hominibus, passionibus conteratur & languoribus: vt iterùm tecum in auro-ra nouæ lucis resurgat, & in cælestibus clarificetur. Pater sancte, tu sic ordinasti, & sic voluisti: & hoc factum est, quod ipse præcepisti.

K 2

4 Hæc

4 Hæc est enim gratia ad amicum tuum, pati & tribulari in mundo pro amore tuo, quotiescumque, & à quocumque id permiseris fieri. Sine consilio & prouidentia tua, & sine causa, nihil fit in terra. Bonum mihi, Domine, quòd humiliasti me: vt discam iustificationes tuas, & omnes elationes cordis, atque præsumptiones abiciam. Vtile mihi, quòd confusio cooperuit faciem meam: vt te potiùs, quàm homines, ad consolandum requiram. Didici etiam ex hoc, inscrutabile iudicium tuum expauescere: qui affligis iustum cum impio, sed non sine æquitate & iustitia.

5 Gratias tibi ago, quia non percisti malis meis, sed attriuiisti me verberibus amaris, infligens dolores, & immittens angustias foris & intus. Non est, qui me consoletur ex omnibus, quæ sub cælo sunt, nisi tu Domine Deus meus, cælestis medicus animarum: qui percutis & fanas, deducis ad inferos & reducis. Disciplina tua super me, & virga tua ipsa me docebit.

Tob. 13.
Ps. 17.

6 Ecce Pater dilecte, in manibus tuis sum

sum ego, sub virga correctionis tuæ
 me inclino: percute dorsum meum,
 & collum meum, vt incuruem ad
 voluntatem tuam, tortuositatem
 meam. Fac me pium & humilem
 discipulum, sicut benè facere con-
 sueuisti, vt ambulem ad omnem nu-
 tum tuum. Tibi me, & omnia mea,
 ad corrigendum commendo: melius
 est hîc corripî, quàm in futuro. Tu
 scis omnia & singula, & nil te latet
 in humana conscientia. Antequam
 fiant, nosti ventura; & non opus est
 tibi, vt quis te doceat, aut admoneat
 de his quæ geruntur in terra. Tu scis,
 quid expedit ad profectum meum, &
 quantum deseruit tribulatio, ad rubi-
 ginem vitiorum purgandam. Fac
 mecum desideratum beneplacitum
 tuum, & ne despicias peccaminosam
 vitam meam, nulli meliùs nec clariùs,
 quàm tibi soli notam.

7 Da mihi Domine scire, quod
 sciendum est: hoc amare, quod aman-
 dum est: hoc laudare, quod tibi sum-
 mè placet: hoc reputare, quod tibi
 pretiosum apparet: hoc vituperare,
 quòd oculis tuis sordescit. Non me

finas secundùm visionem oculorum exteriorum iudicare, neque secundùm auditum aurium hominum imperitorum sententiare: sed in iudicio vero, de visibilibus & spiritualibus discernere, atque super omnia voluntatem beneplaciti tui, semper inquirere.

8 Falluntur sæpè hominum sensus in iudicando: falluntur & amatores sæculi, visibilia tantummodò amando. Quid est homo inde melior, quia reputatur ab homine maior? Fallax fallacem, vanus vanum, cæcus cæcum, infirmus infirmum, decipit dum exaltat: & veraciter magis confundit, dum inaniter laudat. Nam quantum vnusquisque est in oculis tuis, tantum est, & non amplius, ait humilis sanctus Franciscus.

Bonau.
in vita
eius,
cap. 6.

CAP. LI.

Quòd humilibus insistendum est operibus, cum deficitur à summis.

FILI, non vales semper in feruentiori desiderio virtutum stare, nec in altiori gradu contemplationis
confi-